

El 2009 balear mira cap al 2011

Miquel Payeras

Periodista

L'any comença a les Balears amb l'ull posat en la convocatòria de les eleccions europees. No perquè el resultat d'aquests comicis tingui ni el més mínim interès. Que no en té. Com que l'elecció és en circumscripció única, la possibilitat que l'aportació illenca a alguna candidatura sigui rellevant és nul·la. Tampoc no en tenen per a fer extrapolacions, ja que, com sempre, hi votarà molt poca gent. No obstant això, donaran algun indici respecte a la manera com veu el ciutadà les opcions majoritàries i com les relaciona entre si. Com sempre, per als petits partits no serviran de res, aquestes eleccions, perquè el seu nivell de vot és tan minso

que, en una ocasió com aquesta, amb una participació sempre molt inferior a l'habitual, és impossible de treure'n res clar. L'exemple més pertinent és ERC, formació que a les anteriors eleccions va obtenir quasi 7.500 vots a les Balears, gràcies als quals pareixia que havia d'iniciar una presència electoral constant per si mateixa, i de relativa importància –atesa la comparació amb els resultats dels altres nacionalistes: PSM, 9.400; i UM, 8.000– en l'escenari polític local. Però el fet cert és que des d'aleshores no s'ha presentat a cap elecció tota sola. Això dona fe de la poca importància que cal atribuir als resultats de les urnes europees en clau balear, pel que fa als petits. Tanmateix, allò que facin els dos grans per ventura sí que tindrà una certa rellevància, si més no per a l'anàlisi.

A la convocatòria europea del 2004, el PP guanyà al PSOE de 20.000 vots –121.000 contra 100.000–, una distància que cinc anys abans havia estat de 70.000 sufragis. És a dir, que la distàn-

cia s'anava escurçant. Una tendència que els successius resultats –autonòmiques i municipals del 2007; espanyoles del 2008– han anat confirmant. Per tant, el juny que ve potser podrem saber com estan les coses, entre els dos grans.

La tendència esmentada indica que el PSOE hauria de disputar al PP la victòria. Més encara perquè els escàndols de corrupció han afectat sobretot els conservadors. No a ells només, és cert, però sí especialment, i no es pot descartar que les investigacions judicials sobre el Palma Arena i les policiaques sobre el patrimoni de Jaume Matas generin l'escàndol de tots els escàndols durant el primer terç d'enguany. En qualsevol cas, el PP mai no havia estat tan malament. No solament per la corrupció. També per les bregues internes i pel fet de no tenir cap poder institucional important. Per tant, tot indicava que el PSOE continuaria escalant posicions i amenaçant l'hegemonia conservadora. Això no obstant, d'ençà de la darrera convocatòria a urnes, el març passat, tot ha canviat. Només fa deu mesos d'aquella victòria del PSOE a les Illes després de 22 anys de derrotes enfront del PP. Però són deu mesos que pareixen deu anys. Tot s'ha capgirat. La crisi és intensa i afecta bosses de vot socialista. Hi haurà càstig a Zapatero? D'una altra banda, la sensació que el govern de Francesc Antich no fa gaire cosa, o bé que no es nota, sembla haver arrelat socialment: fins a quin punt pot tenir traducció electoral? O, per contra, és una imatge –com diu el govern– injusta i interessada que el ciutadà sap que no és certa i, per tant, continuarà confiant en el PSOE?...

D'aquí a mig any podrem contestar les preguntes. Els resultats de les eleccions europees a les Balears tindran aquest valor: de ser una mena de sondatge electoral per a saber com va la cursa entre socialistes i conservadors. Just en el moment en què s'haurà arribat a l'equador de la legislatura. Quan les tendències de relació entre ambdues formacions seran rellevants per saber com encaren tot dos la recta final cap a les eleccions autonòmiques del 2011.

Candidats del Principat de Catalunya a les eleccions europees de l'any 2004.

“Els resultats de les eleccions europees a les Balears tindran aquest valor: de ser una mena de sondatge electoral per a saber com va la cursa entre socialistes i conservadors”